

พลอยบุศรา วิเศษภูติ. (2556). **เศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาชุมชนริมน้ำจันทบูร**. ภาคนิพนธ์ บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

ดร.โกศล อินทวงศ์ ปร.ด. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์)

ประธานกรรมการ

ดร.วันชัย ปานจันทร์ ปร.ด. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์)

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางในการสร้างคุณค่าหรือเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนริมน้ำจันทบูร 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานะของบุคคลกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนริมน้ำจันทบูร 3) ศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอแนะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนริมน้ำจันทบูร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่น 95% การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t-test ค่า F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe')

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชากรที่เพศและสถานะของบุคคลต่างกัน โดยรวมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชากรที่ระดับการศึกษาต่างกัน โดยรวมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประชากรที่ระดับอายุต่างกัน ด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เคยจัดขึ้นในชุมชนริมน้ำจันทบูร กิจกรรมสำคัญในการสร้างคุณค่าให้กับชุมชนริมน้ำจันทบูร 3 ลำดับแรก ได้แก่ งานประจำปีงานริมน้ำจันทบูร (ปัจจุบันปีที่ 4) เปิดศูนย์เรียนรู้ประจำชุมชนริมน้ำจันทบูร บ้านเลขที่ 69 และกิจกรรมทำบุญตักบาตรร่วมกันในชุมชน

Ployboodsara Wisaephooti. (2013). **Creating Economic for Developing Ecotourism : Case study of the Chanthaburi Riverside Village.** Independent Study. M.B.A. (Business Administration). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Advisory Committee

Dr.Kosol Intarwongse Ph.D. (Human Resource Development) Chairman

Dr.Wanchai Panchan Ph.D. (Human Resource Development) Member

Abstract

The aims of this research were 1) to study ways of increasing values of ecotourism in the Chanthaburi Riverside Village, 2) to compare factors of genders, ages, educational backgrounds, and individuals' social status affecting the ecotourism development in the Chanthaburi Riverside Village, and 3) to investigate problems and suggestions for the ecotourism in order to be guidelines of the service improvement for tourists in the Chanthaburi Riverside Village. The sample group consisted of 400 tourists. The research tool used in the data collection was a questionnaire with the reliability level of 95%. The descriptive statistics were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, one way analysis of variance, and the Scheffe's method.

The results were as follows : 1) the tourists showed their strong opinions towards the aspects of responsibility for society and environment and the aspect of participation was viewed at the moderate levels, 2) the compared results revealed the difference of genders and social status could affect people's opinions, showing no statistical significance. People with different educational backgrounds had different points of view, showing the .05 level of statistical significance. People with different ages showed their different opinions towards the aspects of participation, social and environmental responsibility, showing the .05 level of statistical significance, and 3) the first three important activities held in the Chanthaburi Riverside Village were the Chanthaburi Riverside Village's Annual Fair (Year 4 at the present time), the learning center organized at the house No. 69, as well as the merit making and the food offerings to the Buddhist monks in the community.